

Offrene maatte bringes paa andre Vaarer end dem, hvorpaa de ere bragte, men hvorfor stillede den høitærede Regjering sig ikke saaledes, at den havde sørget for her i Rigsdagen at faae en Toldlov i Stand, som den vilde være i Stand til at bringe igjennem? Da Toldloven kom her til Folkethinget, var den gamle spanske Traktat allerede udløben nogle Maaneder i Forveien, og Sverig og Norges nye Traktat med Spanien var nær ved at blive affluttet, hvilket Regjeringen jo ifølge den Fremstilling, den selv har givet, vidste, thi allerede den 22de Januar betragtede Regjeringen Afslutningen af en Traktat med Sverig og Norge som givne, og Toldloven kom først her i Februar. Althaa paa det Tidspunkt, da vi første Gang fik Regjeringens Toldlov at se her i Thinget, var allerede den gunstige Tid for Forhandlingerne forbi. Hvorledes kunde vi saa bidrage til at gjøre Forholdet gunstigere? Det dreier sig ingenlunde, som den ærede Ordfører for Mindretallet, det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds, bemærkede i sin første Tale, om 50 eller 100,000, som vi kunde have sparet, men om et meget betydeligere Beløb. Det dreier sig om, hvorvidt vi, naar vi havde faaet vore Positioner paa Vin og Sydfrugter opstillede i vor Toldlov, ikke vilde have kunnet opnaa Tariffbestemmelser i vor Traktat, som gav os Ret til at opkræve betydelig større Told af Vin og Sydfrugter, end vi nu kunne gjøre, saaledes at vi ikke vilde have bragt Offre, men vilde i Sammenligning med den nuværende Tarif have havt Fordel og kun have bragt delvise Offre i Sammenligning med den Tarif, som vi vilde have vedtaget. Vil man sammenligne vore Offre med Sveriges og Norges, har den høitærede Minister fuldkommen Ret i, at Sverig og Norge have paa Vin og Sydfrugter offret 3—4 Gange saa meget som Danmark, men Sverig og Norge ere ogsaa tilsammen 3—4 Gange saa store som Danmark, saa at der er dog ikke saa stor Uforholdsmæssighed deri. Men hvad have Sverig og Norge vundet? Ja, i den Henseende er det, som det ærede Medlem for Præsto Amts 6te Valgkreds (Wojfen) saa flaaende godtgjorde i Gaar, saaledes at medens vi have vundet en Trediedel af, hvad vi have offret, har Sverig-Norge vundet 3—4 Gange saa meget, som det har offret, naar det regnes finantseelt ud. Det er en meget væsentlig Forskjel, og hvor kunde saa den høitærede Minister antage, at det kunde være tvivlsomt, om Sverig-Norge vilde tage en saadan Traktat? Selv om Forhandlingerne til en vis Tid officielt vare gaaede i Staa, medens Forhandlingerne underhaanden ingenlunde vare gaaede i Staa, var det dog

indlysende, at Sverig-Norge vilde have saa overveiende Fordel af Traktaten med Spanien, at den fornøftigvis ikke kunde briste, skjøndt man mente, at man kunde opnaa noget bedre Vilkaar ved at trække Tiden ud. Hvad Thyfland angaar, er Forholdet tilbøds det samme. Thyfland havde ganske sikkert ikke saa stor Tilbøielighed til at give sig ind paa Tarifforhandlinger, men havde paa Grund af sin betydelige Udførsel til Spanien en saa afgjørende Fordel af at fikke sig Fortsættelsen af Handelsfamkvemmet med Spanien, at det fornøftigvis maatte komme til en Traktat; men hvilke Offre bragte Thyfland? Det bragte ingen Offre, det er en meget væsentlig Forskjel, og den høitærede Minister har derfor ikke Ret til at sige, at denne mægtige Magt, som han udtrykte sig, har ikke kunnet opnaa bedre Vilkaar end vi. Jo, Thyfland har netop paa Grund af sin Magt eller maaske paa Grund af andre Omstændigheder, paa Grund af dets Diplomaters Dygtighed — det skal jeg lade være usagt — opnaaet Fordel. For Sverig og Norges Bedkommende kommer dertil, at for dem var der ikke noget Nyt ved Tariffbestemmelserne, thi allerede den 30. December 1881, altsaa et Par Maaneder efter at den spanske Handelstraktat var opsaagt, sluttede de en Traktat med Frankrig, som var baseret paa Tariffbestemmelser, og altsaa var det kun en Fortsættelse af en Vej, som de vare slaaede ind paa, og som de stode sig vel ved. Maaske jeg ved samme Veilighed til det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Scharling), som sagde, at den norske Regjering stod sikkert ikke i et saa godt Forhold til sin Repræsentation, at man kunde beraabe sig paa en Sammenligning derfra, maa gjøre den Bemærkning, at den svenske og norske Regjering behøvede slet ikke at frygte for, at Repræsentationen ikke vilde gaa ind paa en Traktat, der var saa utvivlsomt til Fordel for Landet, som frembød saa haandgribelige Fordel, hvorimod det ikke er Tilfældet her. Den høitærede Minister siger selv, at Sandsynligheden er for, at Fordelene ere langt overbetende for os, men han indrømmer, at det er umuligt at veie Fordelene. Ja, det er netop Ulykken, de lade sig slet ikke afveie, de hero paa Forbruget; men nu kommer den høitærede Minister atter og atter tilbage dertil som en stor Fordel, vi have opnaaet, at vi ere bleve fri for Salttolden, men det behøvede vi ikke at spørge Spanien om, dertil behøvede vi ikke en Traktat med Spanien. Vilde vi af med Salttolden, kunde vi selv gjøre det, og den høitærede Minister har ikke Tvivl til at paastaa, at han har opnaaet Nogetsomhelst, fordi han forlangte af Spa-